

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA

Nedjelja, 1 svibnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju želim!

U Evanđelju današnje liturgije (Iv 21, 1-19) izvješćuje se o trećem ukazanju Isusa Uskrsloga apostolima. To je susret koji se zbio kod Galilejskog jezera i uključuje prije svega Šimuna Petra. Sve započinje s njim koji kaže ostalim apostolima: „Idem ribariti“ (r. 3). Ništa čudno, ta bio je ribar. No, napustio je to zanimanje otkad je, upravo na obali toga jezera, ostavio mreže kako bi slijedio Isusa. I sada, dok su u iščekivanju Uskrsloga, Petar, možda pomalo nepovjerljiv, predlaže drugima da se vrate prijašnjem životu. I ostali to prihvaćaju: „Idemo i mi s tobom“. Ali „te noći ne uloviše ništa“ (r. 3).

I nama se može dogoditi, da zbog umora, razočaranja, možda iz lijenosti zaboravimo Gospodina i zanemarimo velike odluke koje smo donijeli, da bismo se zadovoljili nečim drugim. Ne posvećuje se, na primjer, vremena međusobnom razgovoru u obitelji, nego se prednost daje osobnim hobijima; zaokupljeni vlastitim potrebama zaboravljamo na molitvu; zanemaruje se dobrotvornost, uz izgovor svakodnevnih neodgodivih poslova. No, tako ostajemo razočarani: upravo to je bilo razočaranje koje je obuzelo Petra, s praznim mrežama u rukama, i mi smo poput njega. To je put koji te vraća natrag i čini te nezadovoljnim.

I što Isus čini s Petrom? Ponovno se vraća na obalu jezera gdje je izabrao njega, Andriju, Jakova i Ivana, svu četvoricu je tamo sebi izabrao. On ne upućuje prijekore – Isus ne prekora, on dotiče srce, uvijek – nego svoje učenike nježno zove: „Dječice“ (r. 5). Zatim ih poziva da, kao i nekoć, ponovno hrabro bace mreže. I opet se mreže silno napuniše. Braćo i sestre, kad u životu imamo prazne mreže, nije vrijeme da sažalijevamo sami sebe, da se zabavljamo, da se vraćamo starim razbibrigama. To je vrijeme da ponovno krenemo s Isusom, vrijeme da smognemo hrabrosti da

počnemo iznova, vrijeme da isplovimo s Isusom na otvoreno more. Tri glagola: ponovno početi, ponovno krenuti, ponovno izvesti na pučinu. Uvijek, pred razočaranjem, ili životom koji je pomalo izgubio smisao – „danas osjećam da sam se vratio natrag...“ – ponovno kreni s Isusom, kreni iznova, izvezi na pučinu! On te čeka. I misli samo na tebe, na mene, na svakoga od nas.

Petru je trebao taj „šok“. Kad čuje Ivana kako viče: „Gospodin je!“ (r. 7), odmah skače u vodu i pliva prema Isusu. To je gesta ljubavi, jer ljubav nadilazi ono što je korisno, ugodno i obvezno; ljubav rađa čuđenjem, nadahnjuje slobodne, kreativne poticaje. Tako, dok Ivan, najmlađi, prepoznaje Gospodina, Petar, koji je stariji, baca se u more i pliva mu u susret. U tom skoku u more nalazi se sav ponovno otkriven zanos Šimuna Petra.

Draga braćo i sestre, Krist nas danas poziva na novi zanos, sve, svakog od nas, poziva nas da se bacimo na dobro bez straha da ćemo nešto izgubiti, bez prevelikog računanja, bez čekanja da drugi započnu. Zašto? Ne čekati druge, jer da bismo išli ususret Isusu trebamo se *osloboditi tereta*. Trebamo se hrabro osloboditi tereta, krenuti iznova i to oslobođeni tereta, riskirati. Zapitajmo se: jesam li sposoban za gestu ljubavi ili obuzdavam poticaje srca i zatvaram se u svoje navike, u strahove? Skočiti, baciti se. To je Isusova današnja riječ.

Na kraju ove zgrade, Isus postavlja Petru tri puta pitanje: „Ljubiš li me?“ (rr. 15, 16). Uskrsli isto to pita i nas danas: „*Ljubiš li me?*“ Jer na Uskrs Isus želi da i naše srce ponovno uskrsne; jer vjera nije pitanje znanja, nego ljubavi. *Ljubiš li me?*, pita Isus tebe, mene, nas, koji imamo prazne mreže i toliko se puta plašimo početi ispočetka; tebe, mene, sve nas, koji nemamo hrabrosti skočiti i možda smo izgubili zanos. *Ljubiš li me?*, pita Isus. Otada je Petar zauvijek prestao loviti ribu i posvetio se službi Bogu i svojoj braći, dotle da je dao svoj život ovdje, gdje se sada nalazimo. A mi, želimo li ljubiti Isusa? Neka nam Gospa, koja je Gospodinu spremno odgovorila: „Evo me“, pomogne da pronađemo zanos za činjenje dobra.

Nakon Kraljice neba

Draga braćo i sestre!

U Milanu su jučer blaženima proglašeni don Mario Ciceri i Armida Barelli. Prvi je bio župni vikar na selu; posvetio se molitvi i ispovijedanju, posjećivao je bolesnike i bavio se djecom i mladima u oratoriju, kao krotak odgojitelj i siguran vodič. Sjajan primjer pastira. Armida Barelli bila je utemeljiteljica i animatorica Ženske mladeži Katoličke akcije. Putovala je po cijeloj Italiji kako bi pozvala djevojke i mlade žene na predano zalaganje u Crkvi i društvu. Suradivala je s ocem Gemellijem na osnivanju Svjetovne ustanove za žene i Katoličkog sveučilišta Presvetog Srca, koje upravo danas slavi svoj dan i njoj u čast naslovlilo ga je „Srcem žene“. Pljesak novim blaženicama!

Danas započinje mjesec posvećen Majci Božjoj. Pozivam sve vjernike i vjerničke zajednice da svaki dan mole kronicu za mir. Misao odmah leti ukrajinskom gradu Mariupolju, „Marijinom gradom“, kojeg se barbarski bombardira i razara. I sada, i s ovoga mjesta, ponavljam molbu da se osiguraju sigurni humanitarni koridori za osobe zarobljene u čeličani tog grada. Patim i plačem, misleći na patnju ukrajinskog stanovništva, a posebno onih najslabijih, starijih osoba i djece. Pristižu čak i strašne vijesti o protjerivanju i deportaciji djece.

I dok svjedočimo sablasnom nazadovanju humanosti, pitam se, zajedno s toliko tjeskobnih ljudi, tražimo li uistinu mir; postoji li volja za izbjegavanjem kontinuirane vojne i verbalne eskalacije; čini li se sve što je moguće da oružje utihne. Molim vas, neka se ne podlegne logici nasilja, izopačenoj spirali oružja. Neka se slijedi put dijaloga i mira! Molimo.

Danas je praznik rada. Neka to bude poticaj da obnovimo svoje predano zalaganje da posvuda i za sve rad bude dostojanstven, te da volja za razvojem ekonomije mira potekne iz svijeta rada. Želim spomenuti radnike koji su poginuli na radnome mjestu: to je vrlo raširena tragedija, možda i previše.

Preksutra, 3. svibnja, obilježava se Svjetski dan slobode medija, pod pokroviteljstvom UNESCO-a. Odajem počast novinarima koji su platili visoku cijenu služenja tome pravu. Prošle godine u svijetu je ubijeno 47, a zatvoreno više od 350 novinara. Posebno hvala onima među njima koji nas hrabro obavještavaju o ranama čovječanstva.

Pozdravljam sve vas Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja. Posebno pozdravljam vjernike koji su došli iz Španjolske, Portugala i Sjedinjenih Američkih Država, kao i vjernike maronitske župe u Nazaretu i Župe Svete Rite u Varšavi. Pozdravljam zbor „Jubilate“ iz Conselve i studente iz Mascalucije. Poseban pozdrav članovima Udruge „Meter“ koja se dugi niz godina bori protiv nasilja i zlostavljanja maloljetnika i uvijek staje na stranu malenih. Pozdrav također djeci Bezgrešne.

Svima ugodnu nedjelju želim! I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.